

ת"פ 30886/03/19 - מדינת ישראל נגד מרדכי ביטון

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 30886-03-19 מדינת ישראל נ' ביטון
תיק חיצוני: 545626/2017

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
המאשימה	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד שירלי אוחיון מתביעות ירושלים
נגד	מרדכי ביטון
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד ליאור כהנא

פסק דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, בכך שביום 10.12.2017 בביתו, החזיק הנאשם קנביס במשקל 4.84 גרם ו-9 גרם חשיש, ללא אישור רפואי כנדרש.

הסניגור הודה בשם מרשו בעבירה, אך ביקש לזכות את הנאשם מפאת הגנה של זוטי דברים לפי סעיף 34 י"ז לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וכן טען לשיהוי.

הוגשה הודעת הנאשם והוא נחקר על הודעתו. כן הוצגו לי אישורים על קבלת קנביס רפואי וכן רישומו הפלילי של הנאשם.

המאשימה טוענת כי לא עומדת לנאשם טענת זוטי הדברים, נוכח העובדה שעשה דין לעצמו במשך שנים ועשה שימוש בסמים, ואף יש לו הרשעות משמעותיות בתחום, וגם אם נסיבותיו הרפואיות והאישיות קשות, אין להצדיק זאת. הסניגור מנגד סבר כי לא היה מקום להעמיד לדין את הנאשם נוכח העובדה כי הוא צורך את הקנביס והחשיש בשל מחלת האפילפסיה ממנה סובל, כמו כן היפנה לנסיבותיו האישיות ולעובדה ששכל את בנו לאחרונה, וכן לעובדה שכתב האישום הוגש כשנתיים לאחר המקרה.

דין והכרעה

טענה של זוטי דברים אינה טענה מקדמית, אלא טענת הגנה, שבהינתן הסכמת הצדדים למכלול הראיות, ניתן לדון

ולהכריע בה. אם תתקבל הטענה דין הנאשם לזיכוי. ראו בהקשר זה: ע"פ 807/99 מ"י נ' עזיזיאן (מיום 8.2.2019).

לאחר ששקלתי בדבר החלטתי לקבל את הבקשה ולזכות את הנאשם.

ראשית, מדובר בכמות לא גדולה של סם שנחשב "קל" בפקודת הסמים המסוכנים, סם שנמצא במגמת אסדרה לגבי שימוש עצמי, ככל שהדבר נוגע לבגירים, ובוודאי שבשנים האחרונות הוכר כתרופה בנסיבות שונות, דוגמת נסיבותיו של הנאשם הסובל מאפילפסיה, ועל כך לא היה חולק נוכח המסמך שהוצג בטלפון.

שנית, מעיון בהודעת הנאשם עולה כי הנאשם סיפר זאת לשוטרים "בזמן אמת" אך הם לא טרחו לברר את גרסתו בדבר מצבו הרפואי. אמנם, ברגיל, עשיית דין עצמי אינה דבר רצוי, ואף אינה בגדר מעשה חוקי במרבית הנסיבות, ואולם הנאשם עשה את שעשה, כדי להפיג את מכאוביו וסבלו.

שלישית, קיומו או העדרו של עבר פלילי איננו שיקול שניתן להמעט בחשיבותו בעת שקילה להעמיד אדם לדין. ואולם, בענייננו מדובר במי שעברו הפלילי מסתיים בעבירה של צריכה עצמית משנת 2012 (הרשעה משנת 2013) ומאז לא נפתחו לו תיקים נוספים. עברו הפלילי אמנם מכביד ובעבירות רלבנטיות, אבל ישן ואף התיישן. הנאשם שילם את המחיר על מעשיו הפליליים לפני שנים רבות, ולטעמי צריך היה לתת משקל רב יותר לנסיבותיו בעת שנחקר, כאשר טענותיו, כאמור, לא נחקרו כראוי, ונדמה כי הוא נשפט ע"י היחידה החוקרת והתביעה על-סמך עברו ולא על סמך מעשיו.

רביעית, בעת קבלת הגנה של זוטי דברים, המשקל העיקרי נוטה לבחינת העניין הציבורי שבהעמדה לדין. בנסיבות המקרה, נסיבות השימוש בסמים: סם "קל" בכמות קטנה, לשימוש עצמי מובהק, בנסיבות רפואיות, כשהסמים נתפסו בביתו של הנאשם, לא היה מקום להעמיד לדין את הנאשם ואכן מדובר בזוטי דברים. אין עניין לציבור להעמיד אדם על עבירה של שימוש עצמי בנסיבות כאלה, גם אם יש לו עבר פלילי משמעותי ואפילו באותו תחום, בוודאי שעה שהוא סובל ממצב בריאותי רופף. בנוסף, השיהוי בהגשת התיק, שנתיים לאחר ביצוע העבירה, גם אם היה תוצאה של המתנה לתעודת חיסיון, מקהה אף הוא את העוקף מהעניין הציבורי שבתיק.

סוף דבר. אני מזכה את הנאשם מהמיוחס לו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ט אדר א' תשפ"ב, 02 מרץ 2022, במעמד
הצדדים.

